

4 - 2002

TTKY
KoRK

KORKKIRUUVI

Pääkirjoitus

4-2002

Tämä on vihoviimeinen minun kirjoittamani KoRKkiruuvien pääkirjoitus ja haikein mielin luovutan vastuun tästä julkaisusta seuraavalle tiedotusvastaavalle ja blaa blaa blaa. Oikeasti. Tiedättehän tunteen, kun olet pitkään pyydellyt kaukana kotikotipaikkakunnallasi asuvia kavereitasi käymään Tampereella ja viimein olet saanut tilavaan asuntoosi vierailulle kasan haamukavereita, jotka täyttävät kämppäsi tyhjillä kaljapulloilla, jättävät astiat tiskaamatta ja parhaimmassa tapauksessa joku heistä varaa vessasi puoleksi vuorokaudeksi norjan puhumista varten. *Kiva kun kävitte ja ihan helvetin siistiä, kun viimeinkin lähdette menemään.*

Tehtyäni KoRKkiruuvia pari vuotta, voin sanoa oppineeni jotain. Ainakin sen, että 72 dpi ei ole aina hyvä resoluutio, vaikka vanhemmat tieteenharjoittajat kuinka niin väittäisivät. Ja että dedis tulee aina liian aikaisin. Lisäksi olen oppinut, miten killan nimi oikeasti kirjoitetaan, että välillä kannattaa tallentaa ja jos kukaan ei muista tapahtumasta mitään, siitä ei kannata yrittää kirjoittaa juttua.

KoRKkiruuveja ilmestyy luettavaksenne ensi vuonna enää kaksi ja fuksinumero, ja sitä päätoimittaa killan kuuluisin runoilija, nykyinen Hovimestari. Onnea hänen valitsemalleen tielle!

Paula

KoRKkiruuvi 4-2002

TTKY:n

Koneenrakentajakillan julkaisu

Päätoimittaja	Paula Niskasaari
Journalisti	Aki Grönblom
Taittäjä	Teemu Jylhä
Toimitus	Korkeakoulunkatu 6 33720 Tampere http://www.koneenrakentajakilta.org
Painopaikka	Domus-offset Levikki 170 kpl
Palaute	kork@cc.tut.fi

Heipparallaa!!!

Niinhan siinä sitten kuitenkin taas kävi, että vuosi on jo melkein takanapäin ja enää odotellaan sitä valtaisa joka joulukuista tenttirysää ja joulustressiä. Tosin omalta kohdaltani olen tentit siirtänyt suosiolla tammi-toukokuu – akselille ja joulustressinkin olen ulkoistanut siskoilleni.

Eli tässä onkin hyvä hetki muistella vuoden toilailuja ja töttöilyjä. Koska sellaisia ei (tietenkään) tapahtunut, voidaan siirtyä suoraan pohtimaan mitä KoRKin 35-vuotisjuhluvuonna saatiinkaan aikaiseksi. Heti keväällä järjestettiin muiden perinteisten tapahtumien ohella uusi aamulehden palstoillakin mainetta nauttinut Keilausturné, jonka luonnollisena jatkoina kekkeröitiin Kaatobileissä Kantri Starissa. Tapahtuma osoitti ainakin, että keilaus on POP ja näin ollen saammekin todennäköisesti nauttia kyseisen lajin viehätystä uudestaan ensi vuoden puolella. Syssyllä puuhasteltiin kovasti 11 päiväsen Ulkomaan Rankan tiimoilla, joskin siinä mielessä turhaan, että 11 päivää poissa Vektorianalyysin triplaintegraalien parista tuntui muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta liian pitkältä ajalta ja XQ bussi jäi kovasti vajaaksi. Ei kuitenkaan syksyä ilman excua – Ulkomaan Rankan kariuduttua järjestettiin pikainen kotimaan Rankka Light, joka reissattiin täydellä lastilla pitkin Lounais-Suomea. Käytävien huhupuheet kertoilevat jotain ensi vuoden länsinaapuriiin suuntautuvasta kevyemmän luokan ulkomaan reissusta. Toivottavasti sinne saadaan riittävä määrä excukansaa, pohjatyo on cursiota varten ainakin jo tehty... Toinen valtavan työpanoksen vaatinut kekkeri järjestettiin perjantaina 22.11. KoRKin 35-vuotisjuhlat olivat siksi onnistuneet, että en muista ainuttakaan KoRKin juhlaa, joka olisi ollut yhtä arvokas ja samalla silti juomakulutukseltaan KoRKin juhlanormien mukainen. Tästä valtava kiitos juhlista vastanneelle Kulttuurivastaavalle sekä muille juhlaorganisaattoreille.

Killan hallituksen viimevuotiset operatiiviset muutokset saatiin tällä kaudella vakiinnutettua ja näin toimintaa tehostettua. Hallinnollisiin suuriin saavutuksiin kuuluu jo edellisenä vuonna aloitetun killan sääntöuudistuksen revision n (n hyvin suuri luku) saattaminen edustajistoon hyväksyttäväksi. Koneosaston ja killan yhteistyö osaston kurssien ja opetuksen kehittämiseksi on kuluneena vuonna tiivistynyt voimakkaasti. Osasto on myös antanut huomattavan tukensa killan excursioiden järjestämiselle tarjoamalla apunsa oman yritysmaailman tietämyksensä ja vuosijuhlilla lahjoitetun 3000 euron excursiomäärärahan turvin. Killan ja osaston suhteet ovat vuosi vuodelta syventyneet ja voidaankin jo puhua molemminpuolisesta opiskelijoiden vuorovaikutteisesta edun valvonnasta. Toivottavasti tämä suunta pysyy myös jatkossa.

Kulunut vuosi on ainakin omalta osaltani ollut hyvin kiireinen, mutta silti erittäin antoisa. Haluankin kiittää kaikkia toiminnassa mukana olleita tästä hienosta vuodesta. Teidän ansiostanne KoRKin lippu on liehunut koko vuoden iloisesti ja korkealla. Vastaavasti lippu liehuu varmasti vielä jatkossakin, tosin uuden hallituksen ja sen uuden puheenjohtajan Jenni Laaksosen tomeralla naisjohdolla. Paljon onnea uudelle hallitukselle ja tulevalle vuodelle. Pidetään yllä KoRKin mainetta dynaamisena ja aktiivisena kiltana!

-Hornis-

Sisällys

<i>Pääkirjoitus...</i>	2	<i>Faktaa joulusta...</i>	10
<i>Puheenjohtajan palsta...</i>	3	<i>Fuksikala 2002...</i>	11
<i>Valmistuneen haastattelu...</i>	4	<i>Tutkivaa journalismia...</i>	12
<i>Mind TrekLan '02...</i>	5	<i>Valmistuneet...</i>	14
<i>KoRK 35v...</i>	8	<i>KoRKin hallitus 2003...</i>	15
		<i>Tulevia tapahtumia...</i>	15

Valmistuneen haastattelu

Kuka olet ja mitä olet TTKK:lla lukenut?

Nimi: Jouko Aumasalo

Pääaine: Tuotantotekniikka

Pitkä sivuaine: Teollisuustalous

Miten päädyit opiskelemaan koneelle?

Olen ollut kiinnostunut nuoresta asti tuotantotekniikasta. Tampereelle hain juuri siksi, että täällä on erinomaiset mahdollisuudet opiskella kyseistä aluetta.

Onko koulusta oikeasti hyötyä työelämässä (tähän asti)?

On ollut. Olen voinut konkreettisesti soveltaa koulussa opittuja asioita käytäntöön.

Mistä teit dippatyösi?

Diplomityön aihe oli Laatujärjestelmän ja osaamista mittaavan indeksin rakentaminen. Rakensin Outokumpu Poricopper Oy:n Koneistetut kuparituotteet yksikköön ISO 9001:2000 mukaisen laatujärjestelmän sekä osaamista mittaavan indeksin osaksi yksikön Balanced Score Cardia.

Oliko dippatyöpaikan löytäminen hankalaa?

Jonkin verran. Ei liiaksi valinnan varaa. (johtuen suhteellisen huonoista suhdanne näkymistä)

Onko DI:n työ vastannut kuvitelmiäsi, joita sinulla oli opiskeluja aloittaessasi?

On, sikäli mitä olen tehnyt koulutusta vastaavia töitä.

Mikä oli hienointa ja kivointa opiskeluaikana?

Fuksi vuosi oli kyllä mieleen painuva kokemus. Tosin myös opiskelijaelämä yleisesti on ollut hieno kokemus. Lisäksi luetut asiat ovat olleet todella mielenkiintoisia.

Mitä haluat kertoa meille perässähihtelijöille, jotka vielä vain haaveilemme DI:n papereista?

Kärsivällisyyttä. Kouluta itsesi laaja-alaisesti (osaa mahdollisimman montaa eri osa-aluetta), mutta ole kuitenkin erityisen hyvä jossain. Muista rentoutua!

MindTrekLan'02 15.11-17.11.2002

Taustaa

MindTrekLan(MTL) on TTKY:n alayhdistys Lanitan järjestämä verkkopelitapahtuma, joka järjestettiin bommarissa nyt toista kertaa. Ensimmäinen MTL järjestettiin noin vuosi sitten bommarissa mutta noin puolet pienemmällä osallistujamäärällä.

MindTrek Ry, joka järjestää Mindtrek mediaviikkoa, etsi koulultamme verkkopelitapahtuman järjestäjää osaksi mediaviikkoaan vuonna 2001. Tämän haasteen otti vastaan juuri perustettu Lanita. Ensimmäinen MTL oli kooltaan noin 250 konepaikkaa sisältänyt tapahtuma jossa muita vierailijoita oli noin 200. MTL'01 oli menestys joten Lanita päätti järjestää tapahtuman uudestaan mutta huomattavasti isompana. Suunnittelu aloitettiin jo aikaisin viime keväänä, ettei tulisi samanlaista kiirettä kuin ensimmäistä MTL'01:stä järjestettäessä.

Ihmisten saapuessa ja aikataulujen venyessä info-tiskillä oli kävijöitä reilusti.

Suunnitelma oli järjestää 500 konepaikkaa sisältävä verkkopelitapahtuma jossa olisi isoja palkintoja sisältävät kilpailut, combot. Vierailijamääräksi tavoitteemme asetettiin 250-500 henkilöön.

Ennen tapahtumaa

Viimeinen viikko ennen tapahtumaa oli kiireistä aikaa puuhatiimillemme joka oli vastuussa koko tapahtuman läpi viennistä. Piti varmistaa että kaikki oli kohdallaan ennen kuin tapahtuma alkaisi perjantaina kello 1400.

Torstaina aloitimme aamulla yhdeksän aikaan hakemaan erinäisiä tavaroita joilla sisustaisimme bommarin ja saisimme sinne ne 500 konepaikka paikalleen. Erinäisten viime hetken ongelmien jälkeen kaikki oli valmista juuri ennen kello kahta.

Tapahtuma

Perjantaina ovien avaamisen jälkeen alkoi ihmisiä valua paikalle. Järjestäjien onneksi

Osallistujilla oli hauskaa pelatessa.

kaikki osallistujat eivät tulleet samaan aikaan vaan valuiivat paikalle hissukseen pitkin iltapäivää ja alkuiltaa. Viimeiset saapuivat vasta kun valot oli bommarista sammutettu.

Hienoin kotelo kisan voittaja oli rakentanut koneensa pöylimurin sisään.

Ensimmäinen ja isoin kilpailumme alkoi samana iltana. Tämä oli meidän CPL-karsintaturnauksemme (CPL= Cyberathlete Professional League, katso www.thecpl.com). Tässä turnauksessa pelinä oli Half-Life: Counter-Strike. Karsintaan osallistui noin 20 joukkuetta joihin lukeutui Suomen parhaat sekä kuusi maailman parhaisiin kuuluvaa ulkomaalaisjoukkuetta. Ulkomaiset joukkueet olivat Norjasta, Ruotsista ja Venäjältä. Kilpailu oli kovaa ja järjestäjille rankkaa mutta loppujen lopuksi kaikki pelit saatiin pelattua. Finaalissa kohtasivat eoLithic norjasta ja mTw.nine Ruotsista. Jännittävän ottelun voittajaksi selvisi eoLithic numeroin 13- 9. Tämän karsinnan voittaja sai paikan CPL Winter Event turnaukseen joka järjestetään Dallasissa 17-22.12.02.

Tapahtumassa oli myös monia muita comboja, muutaman mainitakseni: Half-Life: Counter_strike-LAN, Warcraft 3 2on2 ja 1on1, Doom 2, Quake 3, Soldat, Hienoin kotelo sekä hiiren heitto. Näistä kisoista tulokset löytyvät internetistä osoitteesta www.lanita.org/mtl2002info/.

Turnaukset eivät sujuneet ongelmitta. Emme pystyneet pitämään kiinni alkuperäisestä aikataulusta ja kaikki turnaukset alkoivat enemmän tai vähemmän myöhässä. Mutta kaikki suunnitellut turnaukset vietiin läpi niin kunniakkaasti kuin ikinä oli siinä väsymyksen tilassa mitä meillä järjestäjillä oli.

Perusasiat MTL:ssä toimivat moitteettomasti ihmiset saivat pelata kun verkko toimi ja sähköt eivät menneet poikki. Muutama murheenkryyni kyllä oli. Vessat, se ainainen pulma bommarissa. Mutta onneksi käytössämme oli Teekkarisauna lauantaina ja sunnuntaina. Vessojen huonosta kunnosta huolimatta ihmisillä oli hauskaa ja mitään suuremmin negatiivista palautetta emme

Näköjään joku järjestäjä sai nukuttuakin viikonlopun aikana. :)

CPL-kisan palkintojen jako. Keskellä vasemmalla voittaja joukkueen, eoLithicin, kapteeni Hallvar Dehli ottaa vastaan voittopokaalin Lanitan puheenjohtajalta Tomi Terentjeffiltä.

eoLithic, voittivat matkan Dallasiin CPL- Winter Event turnaukseen.

saaneet.

Tapahtumassa oli myös muita kävijöitä kuin peruspelaajat. Yhtenä näistä voisin mainita ryhmän joka oli sopinut I R C - m i i t i n t a p a h t u m a a m m e . Tapahtumamme oli saanut myös muutaman naisosallistujan joten emme olleet sataprosenttisesti poikien tapahtuma. Tämän toivommekin jatkuvan, joten tytöt mukaan vaan pelaamaan.

Tapahtuman jälkeen

Tunnelma ei ollut kovin korkealla järjestäjien keskuudessa. Kaikki kärsivät suuresta univelasta, ja muutenkin henkisestä väsymyksestä, huonosti nukuttujen öiden ja pitkien päivien jälkeen. Onneksi lanit oli onnistunut ja suurin osa osallistujista ei varmaan edes huomannut mitä kulissien takana tapahtui. Mutta nyt kun on MTL'02 järjestetty ja opittu että olemme todella pieni kerho järjestämään näin valtavaa tapahtumaa, on aika suunnata tulevaisuuteen positiivisella mielellä ja uudet haasteet mielessä.

Esa Lehtinen

”Hyvät ystävät juhla voi alkaa, sankarille me nostamme maljaa...”

Tervetuloa viettämään Koneenrakentaja-killan 35-vuotisjuhlia Ravintola Ziberiaan 22.11.2002, cocktail-tilaisuus alkaa klo 17.30.

Juhamme alkoivat cocktail-tilaisuudella Ziberian yläkerrassa, avarassa aulassa. Jo portaikkoon saattoi kuulla pianistimme, Juhani ”Junnu” Haaparannan jazzahntavan soinnun, joka johdatti meidät juhlahumuun kuohuviiniä siemaillen. Monet killat ja kerhot muistivat meitä erikoisen hienoilla lahjoilla. Kaikkia lahjoja ei kuitenkaan pystytty kuljettamaan juhliimme, joten löysimme ne sitten kiltahuoneelta yöllä. Yksi mieltämme lämmittäivistä lahjoista

Väki saapuu pöytiinsä

oli KIKkiläisten saapuminen turvallisesti ja suurena ryhmänä juhliimme.

Lahjojen jaon jälkeen siirryimme alakertaan viettämään pääjuhlaa. Juhla alkoi seremoniamestariimme Jassukan sauvan täytöllä ja kopautuksilla, Teekkarikuoro tuli esiintymään juhliimme tuoden juhllaisuutta ja myöhemmin keventäen sopivasti tunnelmaa snapsilauluilla: ”Lumi on jo peittäNYT—Järven aalto jäätyNYT!” Juhlapuhujamme Antero Alku, joka on toiminut kiltamme puheenjohtajana muutama vuosikymmen sitten, neuvoi meitä nuorempia liike-elämässä humoristiseen tapaan. Eivät kyllä killan puheenjohtajat ole vuosien varrella paljon muuttuneet, mitä KoRKKilaisten huumoriin tulee! Saman sai todeta Pyrrön Jannen ylistäessä meitä naisia puheessaan ;) (KoRKin naiset jäivät kuitenkin ilman erityismainintaa). Juvenekselle annamme suurkiitoksen erittäin hyvästä härän-noisetista ja valkosuklaakastikkeesta, sekä nopeasta tarjoilusta.

Seremoniamestari Jaakko Kleemola

Ilta on vasta nuori, mutta KoRK jo melko vanha.

Nopeaa oli tarjoilu erityisesti heiluttaessamme jakoavaimia, jotta pääsisimme laulamaan ”koneenrakentajakiltaa” .

Onneksi killastamme löytyy ihania miehiä, jotka osaavat tanssittaa naisia niin hyvin ja jopa niin nopeasti, tietysti laahukset huomioiden! Tanssia olisi voinut jatkaa siellä vaikka aamuyöhön, mutta eihän Tuhkimokaan saanut jatkaa kuin kahteentoista ;))

Juhlissa muodostui lämmin ja tiivis tunnelma, jota voimme vielä myöhemmin muistella. Pääjuhla päättyi kuitenkin aivan liian nopeasti ja piti siirtyä ensimmäiselle jatkopaikalle.

1. Jatkot olivat Messukylän työväentalolla. Vaikka sisällä oli muuten hieman viileää, niin punaiset kynttilät toivottivat vieraamme lämpimästi tervetulleiksi vielä jatkamaan juhliamme. Jos pääjuhlassa oli hyvät naiset,

niin jatkoilla oli erinomaiset lihapullat! Ana ja Timpso viihdyttivät meitä kaksihenkisellä bändillään soittaen viimeisimmät hitit, mm. Etsit muijaa seuraavaa, tietysti romantiikkaa unohtamatta ☺ Jatkoilla alkoi jo tunnelma kohota aika vauhdikkaaksi, johtuen varmaankin herkullisesta appelsiini- Coca cola –boolistamme. Monet joutuivat lähtemään taksilla kotiin tuutimaan, kun kuitenkin vielä suuri osa juhlijoista jatkoi toiselle jatkopaikalle Hervantaan.

Toiset jatkot olivat Hermian kattosaunalla. Monet herkistyivät juttelemaan henkeviä, toisten mennessä saunaan. Seitsemän aikoihin aamulla tarjoiltiin vielä aamusillis, jonka jälkeen juhlijat hupenivat koteihinsa muutamien harvojen vielä jatkaessa kiltaan!

Tuli oikein pitkän kaavan mukaisesti tulla todettua KoRKin täyttäneen 35 vuotta! Haluaisin vielä kiittää kaikkia, jotka auttoivat juhlien järjestämisessä. Erityiset kiitokset ja halit Johkulle ja Helmelle suuresta avusta, en olisi ikinä selvinnyt ilman teidän apuanne!

Hanna Salminen

Faktaa joulusta...

1. Tietoomme ei ole tullut lentävää porolajia. 300 000 eläinlajia on tässä vaiheessa tutkimatta. (Suurin osa näistä on hyönteisiä) Ei ole täysin mahdotonta että Joulupukin lentävät porot ovat tosiaan olemassa.
2. Maailmassa on noin 2 miljardia lasta (alle 18 vuotiasta), mutta koska Joulupukin toimialueeseen ei kuulu Muslimit, Hindut, Juutalaiset ja Buddhalaiset, Joulupukki joutuu vierailemaan vain noin 15% maailman lapsista (378 miljoonaa). Koska taloudessa on keskimäärin 3.5 lasta, Joulupukki joutuu vierailemaan 108 miljoonassa kodissa. (Olettaen että jokaisessa perheessä on vähintään yksi kiltti lapsi)
3. Joulupukilla on 31 tuntia aikaa työskennellä, ottaen huomioon eri aikavyöhykkeet sekä maapallon pyörimisliikkeen olettaen, että hän matkustaa loogisesti idästä länteen. Pikaisen laskutoimituksen tuloksena huomaamme, että Joulupukille tulee 967,7 vierailua sekunnissa. Tämä tarkoittaa sitä, että jokaisessa talossa on joulupukilla aikaa noin 1/1000 sekuntia parkkeerata, hypätä alas reestä, jakaa lahjat, juosta takaisin rekeen ja matkustaa seuraavaan taloon. Ottaen huomioon, että nämä 108 miljoonaa pysähdystä ovat kaikkialla ympäri maapallon ja kahden talon välinen matka on keskimäärin noin 1.3 kilometriä, kokonaismatkaksi tulee noin 140 miljoonaa kilometriä. Tämä tarkoittaa sitä, että Joulupukin reki kulkee noin 1040 kilometrin sekuntinopeutta, 12 500 kertaisella äänennopeudella. Vertailun vuoksi, normaali poro kulkee nopeimmillaan noin 25km/h.
4. Reen paino on toinen mielenkiintoinen tutkimuskohde. Olettaen, että jokainen lapsi saa vain keskikokoisen Lego-paketin (500g), reki painaa 189 000 000kg, lisäksi tulee ottaa huomioon Joulupukki, joka on usein kuvattu reilusti ylipainoiseksi. Maalla, normaali poro voi vetää korkeintaan noin 140 kiloa. Vaikka olettaisimme että lentävä poro (kts. kohta #1) voisi vetää KYMMENKERTAISEN määrän verrattuna normaaliin, reen vetämiseen ei riitä kahdeksan, eikä edes yhdeksän poroa. Tarvitsemme 135 000 poroa. Tämä nostaa massan, ottamatta huomioon kelkan painoa, 210 000 000 kiloon.
5. 210 000 000 kg matkustaen 1040 km/s saa aikaan mahtavan ilmanvastuksen, Tämä saa porot lämpiämään samaan tapaan kuin avaruusalus palatessaan maan ilmakehään. Porojen etummainenpari kuluttaa 14.3 KVANTIMILJOONAA joulea/Sekunti/Poro. Lyhyessä ajassa porot syttyvät liekkeihin, saaden aikaan ketjureaktion joka johtaa kaikkien porojen räjähtämiseen. Koko porolauma höyrystyy 1/4260 sekunnissa. Joulupukki kohtaa samalla 17 500 kertaisen painovoiman. 120 kiloinen Joulupukki painautuu reen takaosaan 1 959 016 kilon voimalla.

Tutkimuksissamme tulimme siihen lopputulokseen, että jos Joulupukki jakoi lahjat viime jouluaattona - hän on nyt kuollut. Toinen vaihtoehto on se, että Joulupukki on huijausta (Mikä on tosin todella epätodennäköistä, maailmasta löytyy niin paljon todistajia jotka todistavat nähneensä Joulupukin säännöllisesti vähintään kerran vuodessa). Jatkamme tutkimuksia edelleen.

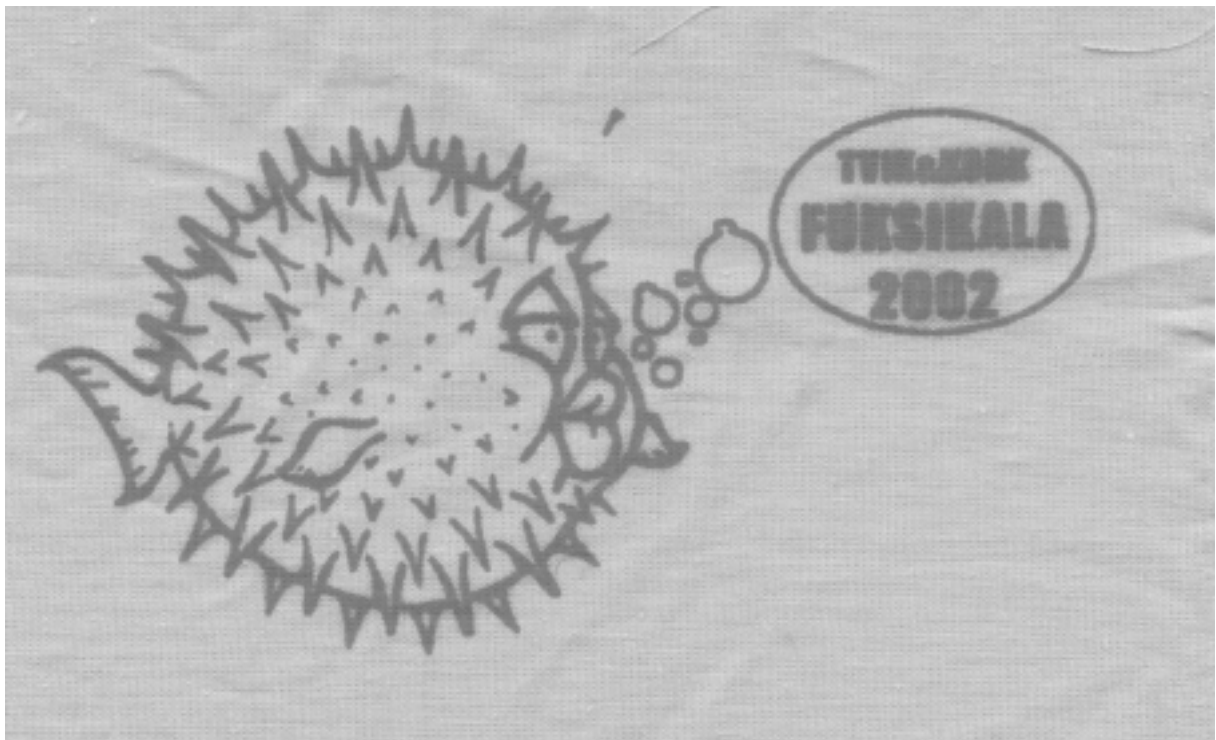

Fuksikala 2002

Marraskuun 7. päivänä järjestettiin Korkin ja Tvikin ensimmäisen vuoden opiskelijoille fuksikala. Tietämättä mikä oli homman idea, saavuin Konetalon aulaan sovittuun kellon aikaan. Tuolloin paikalle oli kertynyt jo paljon fukseja punaisissa sekä pinkeissä haalareissa. Aulassa eteeni tuotiin lappu, joka sisälsi ohjeet illan toimintaan. Fuksien tuli kiertää Konetaloa noin viiden hengen joukkueissa keräten kasaan pisteitä erilaisilta tehtävärasteilta ilta kahdeksaan mennessä. Eniten pisteitä haalinut joukkue saisi tietysti mainetta ja kunniaa sekä ”mahtavia” palkintoja.

Kun kaksipäiväinen joukkueemme oli kasassa ja nimikin **”Puhdas pyörittäjä”** päätetty, pääsimme Konetalon sokkeloihin hankkimaan omaa pistesaalistamme. Hetken harhailtuamme löysimme ensimmäisen rastin aivan Konetalon kellarista. Seurasimme sivusta muutaman joukkueen suoritusta ja hioimme samaan aikaan omaa taktiikkaamme siitä, miten yksi

ryhmäläinen kulkisi sokkona merkityn radan läpi mahdollisimman nopeasti toisten opastaessa. Taktiikkamme osoittautui huonosti organisoiduksi, sillä toverini jalka lipsui radalta useammin kuin kerran selkeistä neuvoistani huolimatta. Aikaakin reitin suorittamiseen kului kohtuuttomasti. Onneksi hellämielinen tuomaristo katsoi pienen ryhmämme suoritusta läpi sormien ja jätti laskuista pari harha-askelta. Kellarista suunnistimme parikerrosta ylemmäksi luentosaliin K1704. Sisällä sain kouraani määrän taulusienen, jolla sain luvan heittää luennoitsijaa. Sieni lensi ilmassa tiuhaan tahtiin ja osumiakin tuli kiitettävästi, vaikka luennoitsija olikin korvattu näköispiirroksella. Korruptoitunut tuomaristo taipui antamaan tästä huimasta suorituksesta lähes täyden kympin. Mikin kiltahuoneen naapurissa pääsin esittelemään näyttelijän lahjojani sananselityksen muodossa. Joukkueemme pieni koko edesauttoi sitä, että kuusi sanaa selvisivät hetkessä. Pian suunnistimmekin kohti

toiseksi viimeistä rastia, jossa testailtiin fuksien musikaalisia lahjoja. Pumppaustekniikka, konformimuunnos ja muut hämärit sanat sulautuivat hetkessä biisimme säkeisiin. Muutaman harjoituskerran jälkeen olimmekin valmiita debytoimaan tuomaristolle. Raikuvat aplodit osoittivat, että laulumme oli menestys ja se näkyi myös pisteissä.

Kellon lähestyessä jo iltakahdeksaa kiiruhdimme Tvikin kiltahuoneelle suorittamaan viimeistä rastia. Ajan puutteen vuoksi kahdella kädellä ja yhdellä liidulla jumppa-aiheesta kyhäilty luomus huvitti tuomaristoa siinä määrin, ettei pisteytyskään jäänyt huonoksi. Tyytyväisinä kokonaissuoritukseemme kiiruhdimme ala-aulaan, josta meidät johdatettiin vannomaan fuksikalaa. Mystinen musiikki ja palavat soihdut toivottivat meidät tervetulleiksi paikkaan X, jonka tunnistin

pommisuoajaksi. Villiintynyt fuksilauma rauhoittui, kun salaperäinen ääni pyysi meitä toistamaan perässään valan ja syömään sen kunniaksi kalan. Vaikka kyytipojaksi tarjoihtiin ykköstä, jätin syömisrituaalin väliin, sillä sormieni välissä roikkuva muikku ei vain tahtonut mennä nielustani alas. Merkiksi fuksikalasta saimme vielä turkoosit haalarimerkit.

Vaikka "Puhdas pyörittäjä" ei saavuttanutkaan voittoa, emme masentuneet, sillä jatkobileet olivat vielä edessä. Bussi nouti Tapsantorin edestä joukon fukseja ja fuksikalan järjestäjiä Nite Trainiin, jossa juhlinta jatkui aamuun saakka.

Noora Rissanen

Korkkiruuvien tutkivaa journalismia, osa 73 A

Halpaa matkustamista

Opiskelijalle heikko rahatilanne on ainainen kiros. Äitiä ja isiä olisi kiva käydä tervehtimässä, toisella paikkakunnalla asuvasta vanhasta koulukaverista puhumattakaan. Matka toiselle paikkakunnalle kuitenkin vie jo yhden baari-illan rahat ja takaisintulomatkan rahoillakin olisi mieluummin tehnyt jotain muuta kuin kuunnellut krapulassa viereisellä penkillä istuneen mummon saarnaa.

Pummilla matkustaminen lienee yhtä vanha keksintö kuin julkiset liikennevälineetkin. Harjaantuneimmat junapummit ja liputta matkustavat ovat kehittäneet tämän tunnetun vilunkipelin huippuunsa ja vastaavasti lipuntarkastajat tietävät monia kikkoja pummien käräyttämiseen. Mutta kuinka lienee käytännössä asianlaita? Tämä on selvittämisen arvoinen asia.

Suurin osa meistä on varmaankin joskus tullut matkustaneeksi liputta, vaikka sitten vain parin kilometrin taipaleen raitiovaunulla tahi lähijunalla. Houkutus kiusaukseen on suuri ja ajatus "kaikkihan sitä tekevät" saattaa kyteä takarivossa. Lipuntarkastajat metsästävät kuitenkin joka päivä nälkäisten leopardien tavoin liputta matkaavia, eikä kohtelu kiinni jäätäessä ole ensinkään ruusuinen. Asialle omistautuneet gurut toki selvittävät tilanteen puhumalla tai livahtavat kulkuvälineen jo sulkeutuvista ovista ulos kuin hesari postiluukusta havaitessaan tarkastajien astuvan sisään.

Määräasemansa ohi "nukkuminen" on vanha kunnan kikka pidentää junamatkaansa. Tätä ei kuitenkaan pidä harrastaman liian usein ja toisaalta tämän keinon yleisyydestä johtuen on konduktööreillä käräyttämismatka valmius huipussaan. Kuka kerran keksitään sitä aina

epäilläään, sanoo vanha sananlasku, ja niinpä olet yhden epäilyttävän tapauksen jälkeen merkitty mies. Eikä parane luulla ettei sana mahdollisesta pummauksesta kiertäisi konduktöörin keskuudessa. Liian moni on huomannut tämän asian vasta lentäessään niska-takamus -otteella vaununovesta pihalle.

Eikä suinkaan pidä luulla, ettei pummauksen mahdollisuutta voisi ulottaa myös taksikytiin. Nk. ”juoksutaksi” voi olla ratkaisu edulliseen taksimatkaan, jolloin perille tultaessa nopsajalkainen kaveri säntää saman tien ulos taksista... ja vauhdilla. Tämä varmasti myös aika yleinen keino voi kuitenkin kaatua siihen, että pakoreitin varrelle sattumalta osunut toinen taksisuhari tai muuten vaan avulias veikkonen pysäyttää kulkusi. Tämän jälkeen joudut melkoisella varmuudella pulittamaan enemmän, mitä normaali taksimatka olisi maksanut ja pahimmassa tapauksessa voit joutua heitetyksi tyrmään. Ja vaikka temppu onnistuisikin, voi merkityn miehen sääntö päteä tässäkin tapauksessa, jolloin tiettyihin takseihin ei vähään aikaan ole astumista. Voit myös kokeilla livistää automaattilla käymisen varjolla, eli otat jalat allesi ja automaatin sijaan suunnistat kotiovellesi.

Käytännön kokemuksia

Tieteellinen testiryhmämme testasi junapummauksen toimivuutta ja totesi lipuntarkastussysteemissä olevan hyvinkin opiskelijan mentäviä porsaanreikiä. Viikonloput ovat pummilla matkustamisen kulta-aikaa, silloinhan junat ovat täysimmillään ja ihmisjoukkoon voi sulautua suhteellisen helposti. Lisäksi voisi olettaa ettei lipuntarkastajaakaan kiinnosta pilata viikonloppuaan pyörimällä junissa tiuskimassa. Tarkastajat liikkuvat usein pareittain, kannattaa yrittää sanoa että ”toi toinen tarkasti jo” ja samalla räplätä lompakkoaan johon mukamas tunkee juurii näytettyä matkalippua. Lipuntarkastajat erottaa konduktööreistä junalaiturilla sinisestä solmiosta, vain heillä on lupa kirjoittaa sakot. Kannattaa mennä junassa ensimmäiseen vaunuun ja aina junan saapuessa

asemalle katsella tarkkaan onko tarkastajia tulossa junaan. Jos on, osta heti lippu konduktööriltä. Itsevarmuus on aina paikallaan, mutta testitulokset osoittavat, että liikaa filmaamista kannattaa välttää. Liputta matkustaminen on kuitenkin uusi ja seikkailuhenkinen kokemus jokaiselle säästävälle tai muuten vain kokeilunhaluiselle opiskelijalle. Mennään pummilla!

Kannattaa kokeilla:

Osta huurteinen ja änkeydy kaljaa kittaavien ihmisten keskelle ravintolavaunuun. Junan vessa on klassinen piilopaikka. Esitä ulkomaalaista. (edellyttää edes jonkinlaista kielitaitoa)
Jos käry käy, tarjoa lahjuksia.

Kannattaa välttää:

Huono naamiointi.
Tavarajunan kyytiin hyppääminen, ainakin talvisaikaan.
Oman henkilöllisyyden ilmoittaminen.
Selvinpäin pummausyritykseen ryhtyminen. (ks. toinen laatikko).

AG

**KoRK ei
oikeasti
kannata
pummilla
matkustamista.**

Koneosastolta valmistuneet

- 72) **Jouko Aumasalo**
Laatujärjestelmän ja osaamista mittaavan indeksin rakentaminen
- 73) **Philipp Beierer**
Modelling of the flow through serial orifices inside a diesel fuel injector by use of a commercial CFD code
- 74) **Jouni Jämsä**
Conceptual Design of Slewing Mechanism in Forest Machines
- 75) **Kari Laakso**
Scrap reduction in production of biodegradeable implants
- 76) **Marko Lähteenmäki**
Mitoitus koneensuunnittelun CAD-järjestelmässä
- 77) **Tero Naskali**
Hitsauksen robotisointi raskaassa piensarjatuotannossa
- 78) **Mikko Peltovuori**
Loss of wetting properties of PE coated board
- 79) **Arto Viitakangas**
Rakenteiden valmistettavuuden kehittäminen automatisoitua hitsausta varten

**-Tule tekemään entistäkin parempaa
KoRKkiruuvia!!**

**Meillä on loistava väylä, jolla sinäkin voit
tuoda ideoitasi esiin. Ota yhteyttä lehden
tekijöihin, tai laita postia kork@cc.tut.fi.**

Kirjoittaminen on kivaa!!

Koneenrakentajakillan vallanhenkilöt vuonna 2003

Killan yleiskokous on suuressa viisaudessaan valinnut vuodelle 2003 seuraavanlaisen hallituskokoonpanon:

Puheenjohtaja	Jenni Laaksonen
Opo-vastaava, vpj	Simo Laitinen
Sihteeri	Tuuli Korhonen
Talousvastaava	Katri Virtanen
Rahastonhoitaja	Juha-Matti Laurila
Tietojärjestelmävastaava	Teemu Vekkele
Fuksivastaava	Sampo Siuko
Teollisuusvastaava	Pasi Pajula
Sauna- ja liikuntavastaava	Juuso Järvinen
Tiedotusvastaava	Simo Suolahti

Killan pikkujoulusaunalla 3.12. saatiin glögillä, twisterillä ja aina niin jouluisilla teekkarilauluilla joulu tervetulleeksi toivotettua ja puheenjohtajan vaihtorituaalin myötä valta vaihdettua.

Tapahtumakalenteri:

24.12. Jouluaatto

31.12. Uuden vuoden aatto

*Hyvää Joulua ja menestyksestä vuotta
2003 toivottaa Koneenrakentajakilta*

Koneenrakentajakilta

the guild of mechanical engineering

TTKK
Korkeakoulunkatu 6
33720 Tampere

Puh: (03) 3115 2101
Fax: (03) 3115 2034

kork@cc.tut.fi

<http://www.koneenrakentajakilta.org>